

وضعیت اسفبار زنان کارگر

آژانس ایران خبر

شنبه شانزدهم شهریور ۱۳۸۷

وضعیت زنان کارگر در کبریت سازی تبریز بسیار اسفبار است. زنان در کنار مردان کار میکنند حتی در اغلب موارد بیشتر از آنان کار میکنند، اما حقوق و مزایایی که به آنان تعلق میگیرد شاید بعضا نصف مردان نیز نباشد. یکی از زنان شاغل در کارخانه کبریت سازی تبریز در این خصوص میگوید: "من در کبریت سازی تبریز کار میکنم زنان را در این کارخانه خیلی اذیت میکنند، در این کارخانه حقوق کم میدهند و اضافه کاریها را حساب نمیکنند، مثلا میگویند ۱۲ ساعت کار کنید و ۴ ساعت هم اضافه کاری بعد هم این پول را با ما حساب نمیکنند."

میگویند شما ۱۲ ساعت کار کنید فقط ۴ ساعت حقوق میدهند، انواع توهین و تحقیرها را به ما در کارخانه میکنند هر چند که در همه جای ایران زنان را تحقیر میکنند حتی زنان پزشک و کارمندان بالا نیز از تحقیر در امان نیستند اما وقتی پای ما زنان کارگر پیش میاید دیگر در کارخانه هیچ حرمتی را برای ما قائل نمیشوند. بر خوردهای بسیار زشت و گاه کثیف! صدایت هم درمیاید بلافاصله مسئله اخراج را جلوی رویت میگذارند به نظر من اخراج کارگر به خصوص کارگر زن برای کارفرما راحت تر از آب خوردن است.

چکار میشود کرد، من خودم باید شکم ۵ بچه ام راسپرکنم مادرم هم که پیر و علیل است با ما زندگی میکند، پسر ۴ ساله ام در خیابانها دستفروشی میکند بعضی اوقات هم مامورین دولت نمیگذارند همان دستفروشی را هم بکند. بساطش را به هم میزنند حالا فکر میکنید که چه میفروشد و مگر ما سرمایه ای داریم؟

بعضا دلم میخواد بروم يك جا داد بزنم، خسته ميشوم از اين همه درد. از اين همه ظلم. فقط و فقط به خاطر ۵ بچه ام است که به زندگی ادامه میدهم. اگر بچه نداشتم توی این کارخونه نیماندم. به نظرم کارفرماها یادشان رفته که ما هم انسانیم. حداقل اگر احترامی به ما نمیگذارند، بی احترامی و دهن لقی نکنند. ما کارگریم کنیز که نیستیم.

دردهایمان زیاد است اگر بخواهید آنها را بنویسید يك مثنوی میشود.